

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci

Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, de o Ființă cu Tatăl, Cel prin Care toate s-au făcut și se fac, și Care S-a coborât din ceruri de S-a făcut Om născut din Fecioară, și apoi Eu am fost răstignit pe cruce de cei necredincioși, dar am înviat prin cruce, și după ce i-am învățat pe ucenicii Mei cei credincioși credința și lucrarea ei și a lor în numele Meu peste pământ, M-am așezat iarăși lângă Tatăl de-a dreapta Sa, iar acum, după făgăduința cea din Scripturi, vin iarăși, și, iată, iarăși îmi ridic un popor credincios Mie, o mână de ucenici, ca să-i învăț pe ei că împărăția Mea, pe care am adus-o pe pământ prin crucea Mea cea grea, nu va avea sfârșit, căci Duhul Sfânt, Care aduce viață și Care face viață în om, Se slăvește din Tatăl și din Mine, așa cum S-a slăvit prin prooroci, și întărește pe pământ biserică sfântă, cu Dumnezeu pe masa ei trup și cuvânt, spre iertarea păcatelor celor credincioși, care se sfințesc pentru Dumnezeu, și spre învierea fapturii, ca să vină pe pământ viața veacului ce va să fie. Amin.

O, crucea Mea cea grea, poporul Meu de azi, a fost necredința omului. Venisem de la Tatăl să cercetez poporul căruia îi dăduse Dumnezeu făgăduințele, dar poporul acela n-a fost credincios lui Dumnezeu și trimiterii Mele la el de la Tatăl așa cum era proorocit, și s-a purtat cu Mine ca și cu un răufăcător asupra lui Dumnezeu și asupra omului, căci omul în care nu locuiește Dumnezeu cu voile Lui, cu Duhul Lui, e om îngâmfat, om care strică în el trupul său, locașul împărăției Mele în om. Când mintea omului nu se poartă înaintea Mea și înaintea omului ca după Duhul lui Dumnezeu în ea, atunci omul e stăpânit de voia sa însăși și nu-L are pe Dumnezeu de Stăpân și nu are împărăția lui Dumnezeu odihnă în el, și îl doare pe Dumnezeu de la om, și omul este durerea Mea și crucea Mea cea grea, poporul Meu. Tu însă smerește-te mult pentru Mine și pentru suferința Mea chiar dacă nu știi taina și plata smereniei tale, căci tainică este ființa omului, și omul lucrează cu ea fără să știe binele sau răul, iar Eu, Domnul, Mă mângâi sau sufăr de la om, și tainic port aceasta, căci Duhul este Cel ce știe, și nu trupul, poporul Meu.

O, mare și mângâietoare este la Dumnezeu umilința omului, smerenia cea pentru Mine, Cel ce am suferit și sufăr de la necredința omului, căci aceasta este crucea Mea cea grea, și nu știe omul ce este crucea Domnului. O, mare îmi este mângâierea de la omul care Mă mângâie în crucea Mea cea grea! Și după cum cel mândru nu-și cunoaște mândria, după cum cel îngâmfat nu-și simte îngâmfarea și nu cunoaște vătămarea care îi vine de la ea, tot așa cel cu adevărat smerit nu-și cunoaște smerenia sa, și mereu se umilește pentru roada smereniei prin care el știe ce dobândește luptându-se pentru ziua izbândeii lui de la Cel ce răsplătește cu bine sau cu rău faptele omului, și, iată, cel smerit cu inima este mângâierea Mea și lucrarea Mea pe pământ, poporul Meu.

Am avut atunci ucenici-mângâiere, și voiesc să am și acum, și te învăț să-Mi fii ucenic-mângâiere, fiule al poporului Meu de azi, care auzi glasul Meu cel dumnezeiesc peste tine. O, iubește-L pe Dumnezeu din tot sufletul tău, cu inima și cu cugetul și cu lucrarea ta cea bună, și să-l iubești și pe aproapele tău așa cum Dumnezeu a iubit omul, de a dat suflare de viață la tot omul care se naște om pe pământ și la toate cele ce se nasc și iau suflet în ele. Îmi trebuie ucenici-mângâiere, căci crucea Mea e cu durere mare de la om, și omul nu-și cunoaște îngâmfarea și vătămarea care vine de la ea, căci îngâmfarea este însăși vătămarea omului, și plânge Dumnezeu pentru omul orb cu sufletul cel luat din Dumnezeu, poporul Meu.

O, mare mângâiere Mi-au dat sfinții și părinții lor cei sfinți, și iată, a rămas îndătinat de la părinții sfinți pocăința, nevoința, crucea, postul, iubirea cea pentru Dumnezeu și unirea omului

cu Dumnezeu prin ele, poporul Meu. La începutul grăirii Mele acum cu poporul cel chemat să creadă venirii Mele cuvânt de la Tatăl, Eu, Domnul, l-am învățat pe el cum să facă rugăciune, cum să postească și cum să se umilească și cum să se pocăiască și cum să se poarte cu Mine și între frate și frate, cum să iubească și cum să stăruiască în viața lui cu Dumnezeu, iar el trebuia să Mă mângâie cu împlinirea poveștelor Mele de peste el, dar lui i-au crescut copiii, care s-au dus spre duh de om și spre duh de lume apoi, și Mi-au împiedicat pașii celor cu care Eu am grăit și M-am mângâiat învățându-i pe ei să-Mi slujească Mie pe pământ. O, dulce și frumoasă este învățătura pentru cele sfinte în om și pentru om, iar Eu, Domnul, mereu, mereu am stăruit cu ea de deasupra pentru statura cea sfântă a celui ce M-a auzit azi de lângă Tatăl cuvântând cuvântul vieții veșnice, duhul cel proorocit demult să vină pe pământ și să-I facă Domnului ucenici-mângâiere.

Suspinul Meu e greu, poporul Meu, și dau să Mi-l mângâi când Mi-l spun ție. Mai e un pic de timp, și tu vei cânta „*Hristos a înviat*”, dar la tine să nu fiu pe cruce nici înainte, nici după sărbătoarea învierii Mele, ci tu să-Mi arăți mereu, Mie și celor ce te pot vedea, că în tine Hristos a înviat și că este viu prin fapta și prin Duhul Lui în tine, și te îndemn, poporul Meu, să-Mi dai mângâiere, căci crucea Mea cea grea este necredința omului. Tu să te dovedești credincios prin petrecerea Mea în tine și cu tine, căci cei ce nu petrec întru Mine nu sunt scriși cu cei credincioși. Tot omul care calcă în el voia lui Dumnezeu pentru voia sa însăși este scris cu cei necredincioși dacă el poate să facă și nu face voia Mea, dacă el știe voia Mea și nu o face pe ea voie a sa, poporul Meu.

O, copii priveghetori și învățători peste cei ce învață voia Mea în voia lor! Vreau să grăiesc pentru voia Mea în ei, vreau să fac voia Tatălui, căci Tatăl Mă îndeamnă să le grăiesc, nu de la Mine însumi iau și grăiesc. O, tot așa să facă și cei ce vin să stea lângă lucrarea Mea de cuvânt de sus și lângă voi. Precum fac Eu, Fiul Tatălui Dumnezeu, așa și ei să facă, așa și ei să grăiască, și prin Mine să grăiască și să înfăptuiască, și prin voi, fiilor, și nu prin ei înșiși. Să nu calce ei în ei voia lui Dumnezeu pentru voia lor, căci a rămas îndătinat de la sfinți și de la părinți lucrarea umilinței, a pocăinței, a rugăciunii, a postului, a crucii și a toate cele prin care omul se mântuiește de sine și se dăruiește lui Dumnezeu și locaș lui Dumnezeu. Amin.

Acum, copii priveghetori, aduceți mângâiere Mie prin slujire bisericească, și în duh de biserică dați-vă Mie și slavei Mele de la voi, și învățați-i mereu pe cei ce stau lângă cuvântul Meu și lângă voi, învățați-i să fie ca sfinții și ca părinții lor cei sfinți, căci ucenici sunt numai aceia care sunt ca învățătorul lor, dar dacă au învățator, fiilor copii. Cel ce are învățator este acela care ia tot lucrul lui, cel cu duhul și cel cu fapta, de la învățătorul lui și nu de la el însuși. Amin.

Iată lucrare de învățat peste om: omul trebuie să învețe să-și cunoască îngâmfarea și mândria care vine de la aceasta, iar Dumnezeu să cunoască smerenia omului și toată lucrarea care vine de la ea. Amin. Aceasta este lucrarea în care trebuie să stea omul și să lucreze cu ea împotriva a tot ce nu înseamnă Dumnezeu în om. Amin.

Și vom sta apoi să lucrăm tot sfatul zilei de azi, căci azi sărbătorim lucrarea drumului nevoinței și al umilinței, lucrarea postului cel pentru Dumnezeu și pentru mila de Dumnezeu, și mari sunt pentru Mine și pentru om sărbătorile milei de Dumnezeu, și iată sărbătoare pentru puterea nevoinței și mângâiere pentru această putere. Duhul, nu trupul trebuie mângâiat, fiilor copii. Așa să-i învățați pe cei ce stau lângă lucrarea Mea cu voi: cu duhul să stea, și apoi cu trupul să împlinească lucrarea duhului și să se facă Mie mângâiere prin credința lor, căci crucea Mea cea grea este necredința omului, și Eu vin, și nu găsesc credință pe pământ în venirea Mea. Cu duh mângâietor am spus acum două mii de ani și am lăsat scris și așa am spus: «*Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?*».

Ne întoarcem în carte, copii din porți, și vom așeza în ea povești mari și ordine cerească pentru cei ce stau lângă cuvântul Meu, și fericiți sunt și vor fi cei ce știu să ia și să stea în

Dumnezeu apoi, și Dumnezeu să poată sta în ei cu chipul Său cel plin de umilință, căci Duhul Meu este umilința, și prin ea dau Eu glas Duhului Sfânt, și prin ea Eu sunt Dumnezeul tău, și te învăț să fii asemenea Mie, blând și smerit cu inima, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Hai, copii din porți, să întărim iubirea Mea în cei ce dau să stea alipiți lângă Mine și lângă voi, căci iubirea Mea îl îndumnezeiește pe om, și omul poate prin ea pentru Mine și pentru el. Eu sunt iubire, fiilor copii, iar cel ce are iubire este acela care se îndumnezeiește, căci se umple prin ea de Dumnezeu, și apoi se așează cu duhul și cu trupul pe placul Meu, și Eu îi sunt Stăpân, iar el îmi este fiu. Cine-L are pe Domnul de Stăpân peste el, acela îmi este fiu și nu slugă, căci ca un fiu se lasă călăuzit, și se dovedește credincios când el lucrează așa, când el Mă vrea Stăpân al vieții lui, cerându-Mi mereu viață peste el. Viața cea fără de moarte peste om este viața cea plină de Dumnezeu în trupul omului, este Ființa Mea cea blândă și dulce, trăită de omul care nu păcătuiește, căci cine Mă iubește nu mai păcătuiește, și se face iubire care nu moare niciodată, căci precum păcatul este moarte în om, tot așa iubirea este viață în om, iar Eu, Domnul vieții, Mă așez în om și trăiesc în el când el trăiește în Mine, și iată, taina vieții cea fără de moarte n-o înțelege omul care dă să vină după Mine pentru viața lui și nu pentru viața Mea în el. Cel ce nu înțelege care este taina vieții în om, acela nu-și lucrează viața, acela nu știe că viața nu se capătă, ci se trăiește, și numai trăind-o se dobândește ea. Eu sunt viața, dar cel ce nu Mă trăiește pe Mine în el, acela nu știe încă să vină, nu știe cum să vină după Mine ca să aibă viață veșnică apoi în el.

O, e mare taină lucrările Mele cu omul, și fericit este cel ce se face ucenic al vieții veșnice, iar Eu, Domnul, voiesc să las povețe mari în cartea Mea cu poporul Meu de azi și să-l ajut pe el spre înțelepciunea aceasta și să vrea el să o aibă pe ea apoi, căci omul în care nu locuiește Dumnezeu cu voile Lui, cu Duhul Lui, acela este om îngâmfat, om care strică în el trupul lui, locașul împărăției Mele și al Duhului Meu în om, căci omul care se poartă cu mintea lui ca după el și nu ca după Duhul lui Dumnezeu în ea, acela este stăpânit de voia sa însăși și nu-L are pe Dumnezeu de Stăpân al vieții lui, chiar dacă el dă să vină după Mine, alegându-și mai întâi aceasta.

O, copii străjeri din partea Mea pentru cei ce-Mi dau Mie viața lor! Măcar de două mii de ani Mă doare de la omul care vine după Mine și nu știe ce înseamnă să vină. Eu am spus pentru cel ce voiește să vină după Mine, am spus să se lepede de sine și să-și ia crucea și să-Mi urmeze așa și nu altfel. Nu este fără cruce cel ce vine după Mine. Cu Mine nu e ca pe pământ fericirea pentru om. Cu Mine e cu cruce, și nu e drum mai slăvit pentru om ca și drumul crucii, iar crucea este mai întâi lepădarea de sine, ca să poată omul purta cu Mine toate cele ce îi încearcă viața spre lămurirea statorniciei credinței lui în Dumnezeu și a iubirii lui pentru Dumnezeu. Eu nu pot cu omul până nu-i încerc iubirea și credințioșia, dar cel ce nu știe să se lepede de sine pentru trăirea Mea în el, acela este prins în cursa necredinței apoi, și nu-și mai păstrează în el viața care nu moare, iubirea care îl îndumnezeiește pe om și prin care omul nu mai moare.

Iată, omul nu știe să nu moară și nu știe să trăiască, iar Eu, Domnul, Mă gătesc acum să-l învăț pe cel ce s-a alăturat iubirii Mele pentru om și să-l ajut pe el să semene cu Mine, căci umilința omului, cea care seamănă cu umilința Mea înaintea omului, aceasta este cea mai mare mângâiere pentru Dumnezeu, iar dacă am avut atunci ucenici-mângâiere, voiesc și acum să am, și pe care îi am trebuie mereu să-i învăț, ca să știe ei cum să-Mi fie ucenici și cum să lucreze ei lucrarea Mea cu ei. Amin.

Așez povețe mari în cartea Mea cu tine, popor al cuvântului Meu. Mai întâi îți amintesc și te învăț să calci în tine voia ta pentru voia Mea, așa cum este datina pentru cei sfinți, care știu să se lepede de sine pentru viața Mea în ei. Eu la începutul poporului Meu de azi l-am învățat pe el cu părintească iubire să nu calce în el voia lui Dumnezeu pentru voia lui, căci a rămas îndătinat de la sfinți și de la părinții lor credința cea sfântă, și prin ea lucrarea umilinței de duh și a pocăinței,

lucrarea postului și a rugăciunii, drumul crucii și a toate cele prin care omul se mântuiește de sine și se dăruiește Mie și trăiește pe vecii apoi, căci cel ce trăiește în Mine, nu moare niciodată, dar cel de la început și cel de la mijloc popor al Meu nu a avut iubirea aceea cu care omul se îndumnezeiește umplându-se de Dumnezeu. Îi spuneam adesea să nu calce în el voia Mea pentru voia lui și îl rugam pe el să se așeze la rugăciune și să păstreze vremea cuvenită pentru rugăciune, și să nu stea atunci în curtea casei sau în grădină, ci să intre și să se așeze înaintea Mea, și îl întrebam pe el dacă Mă aude ce-i spun, și îl îndemnam să nu dea de peste el rânduiala Mea cea pentru sfinți lăsată. Tot ce voiam să iubesc Eu în el îl învățam pe el, iar dacă el n-a ascultat așa mereu, a călcat apoi în el voia Mea pentru voia lui și zadarnic l-am așteptat Eu să fie el fiul Meu și să nu moară el.

O, cel ce nu face rugăciune ca sfinții, acela este prins de diavol, iar diavolul îi dă omului moarte dacă omul îl ascultă pe el, dar acum, Eu îmi învăț mereu, mereu poporul pe care îl am, că vreau să am popor, și vreau să fie el venirea Mea. Cel ce știe cum să vină la Mine, este cel ce învață să vină, și iată, Eu sunt învățător peste cel credincios care știe să fie fiul Meu. Amin.

O, poporul Meu, ca să fii poporul Meu, tu trebuie să fii credincios în tot ceea ce Eu îți dau și îți cer. O, poporul Meu, crucea Mea cea grea a fost necredința omului, iar cel neascultător se dovedește necredincios. Aduc la tine povește mari, iar tu ai grijă să le împlinești, fiule, căci cei ce stau sub același acoperământ trebuie să fie cu toții una și uniți în tot ceea ce lucrează ei înaintea Mea cu duhul și cu trupul. De aceea am spus Eu străjerilor tăi să vegheze bine ca să fie pe potrivă cei ce locuiesc împreună, căci nu pot fi una cei ce nu se potrivesc cu duhul și cu iubirea și cu credința și cu ascultarea și cu osteneala lor cea pentru Mine.

Sub același acoperământ nu se așează la rugăciune fiecare de sine, tată, căci se bucură diavolul de această lene pentru frăție și pentru rugăciune frățească. Peste tot pe unde sunt strânși în chiticele frați care să se dăruiască voii Mele în ei și între ei apoi, aceia sunt rugați pentru împreună lucrarea lor înaintea Mea, căci scris este: *«Unde este unire, acolo a poruncit Domnul până în veac binecuvântarea și viața»*, și iarăși scris este: *«Fericit poporul căruia Domnul este Dumnezeul lui, poporul pe care l-a ales Domnul moștenire Lui»*.

Lucrarea postului se lucrează cu mare sfială și cu mare iubire, și tot frăție se cere și pentru ea, dar mai mult decât aceasta se cere lucrare cu binecuvântare peste post și peste mâncat, căci fericit este Dumnezeul poporului cel binecuvântat cu viața lui cea în Domnul trăită. Amin.

O, poporul Meu, tu ai în mijlocul tău străjeri așezați de Mine pentru lucrarea ta binecuvântată înaintea Mea. Ai grijă, așa să trăiești; ai grijă, fiule, să nu calci peste ei ca să te alegi pe tine dacă stai alături de lucrarea Mea. Pofta și iubirea trupului îl fac pe om să-i fie foame și să-și mângâie trupul apoi, iar iubirea și mila de Dumnezeu îl fac pe om să se înfrâneze de la multele lui bucurii trupești, care-l fac pe el să asculte de trupul său mai mult decât de Dumnezeu, Care este viața și puterea omului și apoi iubirea cu care omul se îndumnezeiește, umplându-se de Dumnezeu. Amin.

Ai grijă apoi, fiule, de lucrarea umilinței și a pocăinței, tată, căci aceste două lucrări fac mult bine și mult Dumnezeu între frate și frate, căci Eu sunt Domnul umilinței, poporul Meu. O, dacă între frate și frate nu este cine să descurce bine orice încordare până ce iarăși iubirea se așează, Eu, Domnul, nu pot să primesc pe cel ce caută la Mine așa. Duhovnicia se învață de la cel ce știe să înduhovnicească și să îndumnezeiască pe om, iar această mare lucrare trebuie mult căutată, ziua și noaptea trebuie să umbli după ea și pentru ea, poporul Meu. O, nici o pricină ivită și care încordează inimile nu trebuie să fie băgată la tăcere, căci voi sunteți creștini, fiilor, și trebuie să umblați în lumină, și apoi să luminați prin umilința cu care și Eu, Domnul, luminez. Voi trebuie să fiți frumoși, tată, căci cel neumilit este om urât și se face durere și apăsare de suflet peste cel ce stă frumos sub povara iubirii Mele pentru om. Voi aveți de la Mine așezați străjeri cu inimă mare pentru voi, dar nu uitați să vă dați Mie mereu, mereu prin ei, ca să vă pot Eu face bine, fiilor, căci tot ce sunteți voi și tot ce faceți voi fără știrea lor în voi sau între voi și voi, se întoarce

apoi împotriva voastră și a Mea, căci diavolul vă ține cu cei vinovați scriși dacă nu vă umiliți, dacă nu vă curățiți spre luminare, iar Eu sunt Domnul orânduiei sfinte, și numai în lumină stau și lucrez, și tot așa sunt și cei ce s-au făcut fiii Tatălui Meu prin Mine, Domnul umilinței și Stăpân al celor ce se umilesc. Amin.

O, poporul Meu de peste tot! Tu, cel ce aștepti să înveți de la Mine, învață și aceasta: tot lucrul cel lucrat de tine în gospodăria care te adăpostește împreună cu alți frați, nu trebuie lucrat oricum, și nu trebuie să-L biruiești pe Dumnezeu cum că ai făcut și că știi și că ești prin lucrul tău, căci vai celui ce, slujind în curțile cele binecuvântate pentru lucrarea Mea, se scoală apoi cu duh stăpânitor ca să tulbure prin vederea lui unirea și pacea, Duhul Meu dintre cei credincioși. Nimeni să nu-Mi ceară socoteală pentru vederea lui nemulțumitoare. Nimeni să nu Mă scoată dator pentru timpul lui cel nestatornic lângă lucrarea Mea, căci omul este dator, și nu Domnul. O, nimeni să nu apese peste bunurile Domnului cum că au fost și alții mai de demult care au întins mâna și l-au smuls lui Dumnezeu moștenirea cea strânsă prin Evanghelia venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl ca să-Mi fac un popor supus și sfânt Mie. Toți cei ce au dat să deretice ei în locul Meu peste lucrarea Mea, s-au zdrobit prin rodul voii lor, iar Eu, Domnul, M-am ridicat și Mi-am cruțat via și moștenirea Evangheliei Mele. Vai celor ce vor să nu știe Domnul prin călăuza Lui lucrul lor, căci tot lucrul va fi cerut de la om din mâna străjerilor, nu din mâna slugilor, și iată, cel care-L are pe Domnul de Stăpân peste el, acela îmi este Mie fiu și nu slugă, căci ca un fiu se lasă călăuzit, și se dovedește credincios când el lucrează așa. Amin.

Îți amintesc din nou de duhul curățeniei tuturor lucrurilor, poporul Meu, căci curățenia este un duh și nu o lucrare, după cum Eu, Domnul, ți-am spus. Te îndemn să fii blând și smerit cu inima, ca să Mă poți primi cu poața, fiule, căci cel ce are părere bună despre sine, acela nu Mă primește, ba Mă și pedepsește dacă îl cercetez, iar cel ce este așa și se deprinde așa, nu mai poate unul ca acela pentru duhul frăției, duh care prin diferite daruri se desăvârșește și se întocmește între frați.

O, poporul Meu, vorba întoarsă este omul care calcă în el voia lui Dumnezeu pentru voia sa, iar Eu atunci slăbesc cu veghea Mea prin cei veghetori din partea Mea peste poporul cel venit ca să fie cu Mine, căci cel ce vine ca să fie tot cu el și tot ca el, acela nu poate ca Mine, și poate ca el și întoarce vorba celui ce stă și privește din lături tot lucrul lui, și se întoarce împotriva Mea și împotriva lui lucrul lui cel fără călăuzire peste el.

Duhul iubirii de frați și dintre frați se numește duh iubitor de oameni, iar cine nu-l are pe acesta, acela stă îngâmfat și nu-și cunoaște îngâmfarea și vătămarea care vine de la ea, chiar dacă cei ce văd îi spun lui aceasta. Duhul iubirii dintre frați, duhul iubitor de oameni, acest duh voiesc Eu, Domnul, să-l văd în tine, fiule al poporului Meu, iar dacă nu-l ai, caută să-l capeți, că fără el nu poți avea iubire, nu poți fi plin de Dumnezeu, și, din contra, ești plin de nemulțumire și de pretenții și rănești, și nu legi rana dacă nu ai iubire, dacă nu ai milă, iar Eu, Domnul, altfel l-am povățuit pe creștin prin cuvântul Meu cel plin de viață pentru om. O, mare mângâiere este la Dumnezeu umilința omului, smerenia cea pentru Dumnezeu în om, și doresc să am ucenici-mângâiere, căci cel smerit nu-și cunoaște smerenia sa, și mereu se umilește pentru roada ei și mereu lucrează în ea, și se face mângâiere Mie cel cu duhul umilit. Amin.

O, copii călăuzitori din partea Mea pentru cei ce se alătură voii Mele în ei! învățați-i pe ei prin cuvânt și prin faptă, căci cei ce nu lucrează lucrare cu știre și în lumină, aceia stau durere a Mea și a voastră și se ascund în ei și nu știu să se scrie cu cei credincioși, care se leapadă de sine pentru duh iubitor de oameni, pentru iubirea care se face Dumnezeu în om. O, câtă mângâiere aș afla dacă ar vrea toți să fie ca voi sau să vă asculte pe voi, căci voi îmi sunteți ucenici-mângâiere, fiindcă stați în Duhul Meu, și stați cu greu la cârmă din pricina voii omului. Povățuiți mereu peste tot pe poporul Meu să caute cu duhul frăției sfinte, ca să fie el cu binecuvântarea Mea peste el, așa cum este făgăduința Mea cea lăsată prin Scripturi. Amin.

Am lăsat povețe mari în carte, și voiesc să fie ele trezitoare, tată. Vremea postului este vremea curățeniei a toate: și a iubirii, și a umilinței, și a răbdării sfinte. Nimeni să nu întristeze pentru el însuși pe fratele său, căci mustrea cea plăcută Mie are lucrare pentru Mine peste om, și nu pentru om. Să învețe acest popor lucrarea neîntristării de la cele pământești între frate și frate, căci Eu sunt Cel ce cunosc inimile, și nimeni să nu voiască altfel și nimeni să nu-Mi ia această lucrare a cunoașterii inimilor. Am lăsat povața cea mare în această zi de învățătură pentru viață și pentru cruce plăcută Mie de la om și am spus așa: omul trebuie să-și cunoască îngâmfarea și mândria care vine de la aceasta, iar smerenia și toată lucrarea care vine de la ea, să i-o cunoască Dumnezeu. Amin.

Vă voiesc dulci unii pentru alții, fii ai poporului Meu. învățați să fiți fii. Eu duhul iubirii cerești l-am adus peste voi. învață, poporul Meu, lucrarea iubirii lui Dumnezeu între frate și frate și nu sta din această lucrare, căci am spus să fie potrivire între frați acolo unde se strâng ei ca să facă voia Mea împreună. învață, poporul Meu, lucrarea credinței, căci crucea Mea cea grea este necredința și îngâmfarea omului cel plin de sine, și care calcă în el voia Mea pentru voia sa. O, Mă uit în mijlocul tău și văd duh încordat, iar acest duh vine de la îngâmfare, poporul Meu. Eu sunt Dumnezeu, și sunt cu duhul umilit, și aceasta este lucrarea Mea. Iubește și tu lumina și fii fiu al luminii, fiu al Tatălui Meu, precum Eu, Cel umilit, sunt Fiul Său, poporul Meu cu nume din cer. O, fiule, încruntarea inimii se vede pe chipul omului când ea își face lucrarea în om, dar Eu voiesc chipul luminii cerești pe chipul tău, și plâng după odihna feței Mele pe fața ta, fiule care vii să te faci al Meu cu duhul, și apoi cu trupul tău și cu lucrarea lui cea pentru mântuirea ta, și apoi pentru slava Mea. O, primește-Mă așa cum te-am învățat să Mă primești, poporul Meu, căci mustrea cea pentru voia Mea în tine nu este decât iubirea Mea cu care te cresc ca să fii al Meu și nu tot al tău dacă ai venit să fii al Meu. Mustrea care poartă în ea voia Mea, aceea nu e duh de om, iar tu învață-te din ea să fii casa Mea, poporul Meu, și să intru la tine ca să fii tu voia Mea și să fii mângâierea Mea, că am nevoie de ucenici-mângâiere, iar cel ce știe cum să-Mi fie fiu, acela știe să fie copil și să se păstreze el împărăție a Mea și să se dea cu ea și să primească pentru ea. Amin.

Iar tu, poporul Meu, stai cu iubire la învățat, căci numai copiii sunt cei ce învață, și așa să înveți tu să fii, și așa să fii tu voia Mea, și ucenic-mângâiere să-Mi fii, fiule poporul Meu. Amin, amin, amin.

26-02/11-03-2007